

Spis treści

Wstęp	9
I. „Dialog” z babcią w tle	13
II. Na wspólnej bieżni	39
III. Niedomówienia	106
IV. Apokalipsa cała oraz połowiczna	154
V. Dygnitarz i urzędnik?	190
VI. Ponad pół wieku pamięci	223
Zakończenie	287
Posłowie	293
Podziękowania	301
Bibliografia	303
Kalendarium	313
Przypisy	321
Wykaz źródeł ilustracji	357
Indeks nazwisk	361

■ Czesław Miłosz – poeta i eseista, laureat Nagrody Nobla, emigrant. Jerzy Putrament – pisarz i publicysta, dygnitarz partyjny, prominent życia literackiego Polski Ludowej.

W świadomości literaturoznawców występują niezmiennie jako antagoniści.

Poznali się na studiach w Wilnie, gdzie obaj należeli do grupy Żagary. Przez lata ich relacje były mniej lub bardziej przyjazne, przełom nastąpił w 1950 roku, kiedy Putrament miał swój udział w próbie zatrzymania Miłosza w kraju. Rozpoczął się wówczas okres zdecydowanej wrogości, czemu obaj niejednokrotnie dawali wyraz w publikowanych tekstach.

Emil Pasierski pokazuje, że stosunki łączące tych dwóch autorów nie były jednoznaczne. Odtwarza siedemdziesięcioletnią historię ich wzajemnych relacji w kontekście życia społecznego, politycznego i kulturalnego Polski. Bada twórczość, analizuje dokonywane wybory. Niezwykle bogata spuścizna piśmiennicza pozostawiona przez bohaterów biografii pozwala stwierdzić istnienie pomiędzy nimi „dziwnego związku miłości–nienawiści”, i uzmysławia zarazem, dlaczego tak trudno rozwikłać ów „węzeł psychiczny”. *Żywoty równoległe* to nie tylko historia kontaktów Miłosza i Putramenta, to także próba przedstawienia losów dwudziestowiecznego intelektualisty z Europy Środkowo-Wschodniej.